

1. Хто це гряде із Едому, у шатах червоних із Боцри? Хто Той пишний в убранні Своїм, що в величі сили Своєї врочисто гряде? Це Я, що говорить у правді, що владний спасати!

2. Чого то червона одежа Твоя, а шати Твої як у того, хто топче в чавилі?

3. Сам один Я чавило топтав, і не було із народів зо Мною нікого! І Я топтав їх у гніві Своїм, і чавив їх у люті Своїй, і бризкав їх сік на одежу Мою, і Я поплямив всі шати Свої...

4. Бо день помсти у серці Моїм, і надійшов рік Мого викуплення!

5. Я дививсь, але помічника не було, і дивувавсь, бо підпори Мені бракувало, та рамено Моє Мені допомогло, а Мій гнів він підтримав Мене!

6. І топтав Я народи у гніві Своїм, і ламав їх у люті Своїй, і вилив на землю їхню кров!

7. Буду згадувати ласки Господні, Господні хвали за все те, що вчинив нам Господь, за велике добро те для дому Ізраїля, що вчинив Він для них у Своїм милосерді, і в ласці великій Своїй!

8. І сказав: Вони справді народ Мій, сини, що неправди не кажуть, і став Він для них за Спасителя.

9. В усякому утиску їхньому тісно було і Йому, і Ангол обличчя Його їх спасав. Любов'ю Своєю й Своїм милосердям Він викупив їх, і їх підніс і носив їх усі дні в давнину.

10. Та стали вони неслухняними й Духа Святого Його засмутили, і Він обернувся на

ворога їм, Він Сам воював проти них...

11. Тоді то народ Його згадає дні давні, Мойсея: Де Той, що їх вивів із моря із пастирем отари Своєї? Де Той, що в нього поклав Свого Духа Святого?

12. Що Він по правиці Мойсея провадив рамено величчя Свого, що Він перед ними розділював воду, щоб зробити Собі вічне Ім'я?

13. Що провадив безоднями їх, як коня на пустині, і вони не спіткнулись?

14. Як сходить у долину худоба, так їх Дух Господній водив до спочинку, так і Ти вів народ Свій, щоб зробити Собі славне Ім'я!

15. Поглянь із небес і побач із мешкання святині Своєї та слави Своєї: Де горливість Твоя та Твої могутні чини? Де велике число милосердя Твого та ласки Твоєї, що супроти мене затрималися?

16. Тільки Ти наш Отець, бо Авраам нас не знає, а Ізраїль нас не пізнає! Ти, Господи, Отець наш, від віку Ім'я Твоє: наш Викупитель!

17. Нащо, Господи, Ти попустив, що ми блудимо з доріг Твоїх, нащо робиш твердим наше серце, щоб ми не боялись Тебе? Вернися ради рабів Своїх, ради племен спадку Свого!

18. Спадщину займав час короткий святий Твій народ, противники наші святиню Твою потоптали!

19. Ми стали такими, немов би відвіку Ти не панував був над нами, немов би не кликалося Твоє Імення над нами!

